

Žile odprí globočine radar, ozrí se po zlatu,
 Jekla ne zabi o tem, cene junaške je znak,
 Sicer pa izročimo vse Velikemu mojstru višave“.

Tim govorom sledilo je čveteroglasno petje iz venca naj ljubeznjivših domačih pesmi, kakor je to prav okusno vravnal ravnatelj II. mestne šole. Razšli smo se z naj slajšimi čutili, da tudi učitelji smo stopili velik korak v omiki in zabavi — naprej!

Književnost.

Bečke pedagogijske slike. Spisal Ivan Filipovič, učitelj kapt. glav. škole u Zagrebu, dop. član srbskog učenog društva. U Zagrebu 1870. Tiskom Lav. Hartmána i družbe.

Kakor je sploh našim učiteljem znano, bila je meseca julija 8., 9. in 10. dne p. l. na Dunaji 19. občna skupščina nemških učiteljev, ktere so se tudi nekteri naši kranjski učitelji vdeležili. K temu občnemu zboru nemških učiteljev, je tudi hervaška vlada poslala na slovstvenem polji mnogozasluženega g. Ivana Filipoviča, ki je bil nazoč pri vseh sejah omenjenega zbora, pa si je ogledal tudi dunajske šole in druge učilne zavode, ter vse, kar je na Dunaji videl in slišal, prav lepo popisal s svojim spretnim peresom v zgorej omenjenej knjižici. Knjiga je razdeljena v devet delov in obsega 13 tiskanih pól. Ker g. Filipovič izverstno in nepristransko kritizuje nemške govornike, oziraje se v eno mër na naše domače narodne šole, pa je tudi mnogo drugega koristnega in zanimivega gradiva nakupičeno v tej knjižici; priporočamo jo prav živo vsem slovanskim učiteljem, ki so hervaščine zmožni. Knjiga veljá 80 kr. in se dobí pri pisatelju v Zagrebu. — č.

Šolsko obzorje.

Iz Tersta. Mili „Tovarsš“, mnogo tovaršev imaš tukaj na obalih jadranskega morja, ki so ti bratje ne le po stanu, ampak tudi po narodu; ali tukajšnji tvoji bratje nimajo gotovo tako lepih prilik, nimajo takega blagega stanja, tolike prostosti in vgodnih okolnosti, da bi saj včasih svojim daljnim bratom kazali, da še živijo. Sicer imamo tudi mi teržaški ljudski učitelji učiteljsko društvo „Società pedagogico didattica“, ki šteje nad dve sto udov in izdaje lastni mesečnik „Il Litorale“; ali to še ni znamenje dobrostanja našega, ampak žertev, ktere se ne bojimo, čeravno so naše plače take, da nam krajcarja ne ostaja. Veliko njih bi lahko naštel, ki živijo v veliki revščini, posebno pa oženjeni, ki imajo otroke več ko enkrat — ne vsi — ki kruha stradajo. Naše plače, kakor sem omenil, so še vedno pri starem ostale. Nadučitelj, ki je ob enem voditelj in učitelj tretjega in četrtega razreda, ima 900 in stanovanje, učitelj tretjega in četrtega razreda 700, drugega in prvega 550, podučitelj (assistent) 200 gold. letne plače in razun tega čisto nič. Kako je to mogoče? se bodo naši kranjski tovarši popraševali, da se v Terstu, v liberalnem mestu, učiteljem plače niso povikšala. To je tako. Teržaški mestni svetovalci so ob enem tudi poslanci deželnega zbora, in ker so večidel ali odvetniki ali trgovci, po njih stanu imajo vse druge misli o učiteljih in šolah nego prave, in mimo tega še v deželnem zboru razpravljajo reči, ki več ali manj vedo na svoj mlin napeljujejo. Nobeden pa ne premisli, da je šola vert, kjer je